

Index Rerum,

Exemplo ex solo transcurfu temporis fides nulla tribuitur, si nec tabellionatu auctoris, nec de solemnitatibus mentio fiat: pariter tamen qualemqualem præfumptionem, si in publico archivo, aut simili loco reperitur. *ibid.* n. 32.
 In Exemplo instrumenti, alicujus solemnitatis expresse inducit præfumptionem, quod ceteræ sunt omiffæ. *ibid.* n. 33
Exemptio.
 Exemptio à foro sæculari quibus personis præter clericos competat remiffivè. p. 187. n. 17
Exequutio, & Exequutor.
 Exequutioni ex publico instrumento, & aliis causis locus est in foro Ecclesiastico, sicut in sæculari. p. 61. n. 26. Sed non eadem forma in via exequivativa proceditur. *ibid.* n. 29
 Exequutio sententiæ per superiorem confirmatæ ad quem judicem spectet. p. 66. n. 24
 Si petatur in absentem judex literis requisitoriis uti debet, & qua forma expediantur. p. 67. num. 45
 Exequutio trium sententiarum conformium non suspenditur, etsi de nullitate opponatur. p. 104. n. 53. Limitatur *ibid.* & seq. p. 155. n. 2
 Exequutio ut suspendatur de jure communi, necesse est, quod saltem semiplenè de jure tertii oppositoris appareat statim nostro regio allegatio cum juramento requiritur. p. 106. n. 6
 Exequutio sententiæ in actione reali an impediatur per tertium asserentem, ad se rei dominium attingere. p. 107. n. 12. & seqq.
 Exequutio sententiæ contra tertium possessorem non fit. *ibid.* n. 15
 Exequutio sententiæ in actione personali qualiter impediatur. *ibid.* & seq. n. 16. & p. 108. num. 17
 Exequutio sententiæ non impeditur per tertium, qui non est in actuali possessione. *ibid.* n. 20
 Exequutio instrumenti publici eodem modo suspenditur, ac sententiæ per tertii oppositionem. *ibid.* n. 22
 Exequutio instrumenti ex lege, vel statuo illam paratam habentis, non procedit contra tertium. *ibid.* n. 23
 Exequutio sententiæ quando nullitatis exceptione suspendatur. p. 155. n. 1
 Exequutio tertium sententiarum conformium quando exceptione nullitatis impediatur, *ibid.* n. 5. & seq.
 Exequutionem sententiæ revisionis in supremis nostris Prætoris non remoratur cujuscumque nullitatis exceptio, nisi defectus primæ citationis objiciatur. *ibid.* n. 3
 Idem est de prima sententiæ, quæ non obstante supplicatione, exequutioni mandatur. *ibid.* n. 4
 Exequutio triplicis sententiæ conformis etiam in criminalibus non retardatur, objecta nullitatis exceptione, nisi damnum irreparabile sit inferendum. *ibid.* n. 8. Ut sint tres sententiæ conformes, non obeft, si aliqua contraria interponatur. *ibid.* n. 9
 Exequutio triplicis sententiæ conformis interlocutoria non suspenditur exceptione opposita nullitatis. p. 156. n. 10
 Exequutionem trium sententiarum conformium non impedit litis pendentiæ super restitutione minoris, nisi in continenti læsio probetur. p. 158. n. 30
 Exequutio publici instrumenti cessat, si intra decem dies oppositionis læsio ad restitutionem probetur. *ibid.*

Exequutionem instrumenti publici impediunt eadem, quæ sententiæ. *ibid.*
 In Exequutivis causis non est locus Curia casibus. p. 78. n. 33
 Exequutor potest auxilium brachii sæcularis impetrare. p. 71. n. 3.
 Exequutor metus admittere tenetur tertii oppositionem, & super ea pronuntiare; atque exceptionem nullitatis, seu falsitatis, ut ad judicem mandantem remittat. p. 180. n. 21
Exilium.
 Exilium quando sit pœna gravis, quæ corporali æquiparatur. p. 81. n. 42
Expense.
 Expensæ litis an & quando colliganti inopi ab adversario præstandæ? p. 51. n. 27. & seq.
 Utrum pauper qui eas accepit, in judicio superatus teneatur ad restitutionem. p. 52. n. 38. & seq.
 Expensarum quantitas, quæ præstari debeat, judicis arbitrio decernitur. *ibid.* n. 40
 Expensæ aliquando solvuntur pauperi litiganti, licet alimenta ei denegentur. *ibid.* n. 41
 Expensæ debentur filio egenti, cum patre super filiatione litiganti, & quæ probatio sufficiat. *ibid.* n. 42. & seq.
 De Expensis exhibendis decretum non præjudicat quoad causam principalem. *ibid.* n. 44
 Expensarum petitio de consuetudine primo libello actionis inseritur. p. 157. n. 27
 Ad Expensas litis victus victori damnari debet regulariter. p. 165. n. 1. Ampliatur. *ibid.* n. 3.
 Utrum ex officio valeat judex in expensis damnare. *ibid.* n. 2
 Expensarum condemnatio an fieri possit, ubi victor ex privilegio eas solvere non tenetur. *ibid.*
 Expensarum condemnatio non excusatur per juramentum calumniæ. p. 166. n. 4
 Fit etiam in criminibus, & contra denuntiantem. *ibid.* n. 5
 Expensarum pœna contumax coercetur, nec appellare potest, nec auditur antequam perfolvat. *ibid.* n. 6. Limitatur. *ibid.* n. 9
 Ad Expensas damnatur victus etiam per interlocutoriam, quas victor restituere non cogitur etsi in causa principali succumbat. *ibid.* n. 7
 Victus per interlocutoriam quando possit ad expensas damnari. *ibid.* n. 8
 Expensarum condemnationem an possit idem judex revocare, aut restringere. *ibid.* n. 9. & seq.
 Ad expensas litis non tenetur superatus, qui justam habuit causam litigandi. *ibid.* n. 11
 Quando habuerit litigandi justam causam, judicantis arbitrio relinquatur. p. 167. n. 12
 Non excusatur litigans ab expensarum condemnatione, qui etiam petitum advocatum consuluiit. *ibid.*
 Succumbens in judicio præsumitur non habuisse justam rationem litigandi, sed hæc præsumptio eliditur juramento calumniæ. *ibid.* n. 13
 In expensis an litigans damnatur ex dolo, vel ex temeritate, multum interest. *ibid.*
 Expensarum condemnatio provenit aut ex dolo, aut ex temeritate litigantis. p. 165. num. 3. & p. 167. n. 13
 Litigans à principio bona fide, si postea agnoscens se injustam fovere causam usque ad definitivam persistat, an superatus ad omnes litis expensas, damnari possit. *ibid.* n. 14

Ab

& Verborum.

Ab Expensarum damnatione justa litiganda causa etiam in secunda instantia excusat. *ibid.* n. 15
 Facilius in prima, quam in secunda instantia excusatur condemnatio expensarum. p. 167. & seq. num. 23
 In Expensis an condemnari possit appellatus, si sententia revocetur. *ibid.* n. 16
 Expensarum condemnatio absoluta in secunda instantia utrum comprehendat factas in prima. *ibid.* Quid si judex appellationis simpliciter ab expensis absolverit. *ibid.*
 Ab Expensis facilius eximitur reus superatus, quam actor. *ibid.* n. 18
 Ab Expensis non liberat justa litiganda causa, si ex conventionem, aut testamento debeantur, secus si ex lege. *ibid.* n. 20
 Ab expensarum pœnarum contumaciam justa litigandi causa non relevat. *ibid.* n. 21
 Ad Expensas damnari victum, ubi lex præcipit, subintelligitur, nisi justam habuerit litigandi causam. *ibid.* n. 23
 Ad Expensas damnare victum non adstringitur judex ex officio, sed si petatur, propter omiffionem ipse tenetur. p. 168. n. 25. Potest tamen ex officio ad condemnationem procedere. *ibid.* num. 26
 Ex clausula generali, qua petitur justitiam ministrari, tenetur judex ad expensas victum damnare juxta jus. *ibid.* n. 27
 Cetera Expensas potest judex post definitivam intra eundem diem decernere. *ibid.* n. 28
 Ax Expensarum omiffa condemnatione an liceat provocare. *ibid.* n. 29
 Ab Expensarum expressa absolutione appellatur. *ibid.* n. 30
 Utrum videatur absolvere à petitis expensis judex, qui in sententia nullam earum mentionem fecit. *ibid.* n. 31
 De Expensis an judicare possit idem judex post definitivam. *ibid.* n. 32
 Expensæ ob contumaciam jure actionis petuntur etiam post definitivam. *ibid.* n. 33
 Expensarum taxatio judicis arbitrio fieri debet. p. 169. n. 34
 A decreto de taxandis Expensis non provocatur: sed ab excessu taxationis appellare licet. *ibid.* num. 35
 Expensarum condemnatio in dubio ad personales non extenditur, sed de processalibus tantum intelligitur. *ibid.* n. 36
 Expensas taxandi forma traditur. *ibid.* n. 37
Expressio.
 Expressio ejus, quod tacitè inest, nihil operatur. p. 310. n. 23
F.
Favilla.
Favilla Gothorum Rex venationi nimium deditus, ab urfo laceratus interiit. p. 8. n. 44
Ferdinandi Reges.
 Ferdinandus I. Castellæ Rex, ac Legionis. p. 10 num. 66.
 Ferdinandus II. Regnum invasit, bellumque militari gloria gessit. p. 11. n. 73
 Ferdinandus III. Sanctus multa præclara Castellæ & Legionis regna adeptus gessit. p. 12.
 Ferdinandus IV. cur *Citatus* dicitur. n. 80
 Immatuè moritur. *ibid.*

Ferdinandus V. Catholici cognomento insignis. p. 14. n. 88
Feudum.
 Inter Feudum, fideicommissum est similitudo, idè de uno ad alterum deducitur argumentum. p. 223. n. 5
 Feudi in successione an inspiciatur proximitas quoad primò acquirentem, vel quoad ultimum possessorem. *ibid.* n. 6
 Feudum hæreditarium quod dicatur, & quomplex sit feudum, remiffivè. *ibid.* n. 7.
 In Feudo an per repræsentationem succedatur. *ibid.* n. 81. & seq.
 Feudum in dubio utrum hæreditarium præsumatur. *ibid.* n. 83
Fideicommissum.
 In Fideicommissi familiæ relictæ successione an æstimetur proximitas respectu testatoris, vel ultimi possessoris. p. 223. n. 1. & 2. & p. 224 n. 12. & seq.
 Utrum per repræsentationem remotiores cum proximis succedant. *ibid.* & seqq.
 Quid si Fideicommissum ad familiam spectet ex contractu. *ibid.* n. 18
 Ad Fideicommissum si plures de familia nominatim vocentur, non ordine successivo, sed omnes simul succedunt: quod limitatur. p. 224. num. 20
 Si proximior de familia vocetur, an locus sit repræsentationi. p. 225. n. 22. & seq.
 Quid si vocetur ad successionem familia, servata prærogativa gradus. *ibid.* & seq. n. 24. & 29
 Ad Fideicommissum cum vocatur certus gradus, ut filii, & fratres, excluditur repræsentatio. *ibid.* n. 25
 Si vocaverit testator filios, hominibus expressis, ac eis substituerit proximiores de familia, mortuo uno ex filiis, liberi ejus non succedunt cum patris per repræsentationem. *ibid.* n. 27
 Quid si filius nepotes ex ipsis substituat parens. *ibid.*
 Si testator avocaverit filios, ac nepotes, diversos gradus constituens, decedente uno ex filiis, nepotes ejus loco subrogantur. *ibid.* n. 28
Filiatio, & Filius.
 Filiorum curam parentes magis dilectis amicis, committere solent: aliquando fraudulenter inimicis, ut ipsos gravent. p. 115. n. 12
 Filiationis in causa summariissima pro alimentis, dum lis pendet principalis, per parentem præstandis, locus non est repulsis testium: secus ubi principaliter filius agit ad alimenta. p. 11. num. 16
Fiscus.
 Fiscus si ut author laudatus compareat ad tuendum eum, qui emit ab illo, causam trahit ad suos judices. p. 59. n. 6. & 8
 A Fisco qui emit, si super re vendita conveniatur, ad Fiscales judices causam deferre poterit. *ibid.* num. 7
 Si Fiscus patitur, in eum, qui ab ipso emit, causam peragi apud judicem ordinarium, processus sustinebitur. *ibid.*
 Fiscus sive actoris, sive partes sustineat, suas causas ad proprios, & speciales judices defert. *ibid.* n. 9
 In Fiscum an transeat instantia cepta cum eo, cui cessit. p. 60. n. 16
 Fiscus successor causam cum antecessore ceptam ad suos judices avocet. *ibid.*
 Fisco

Index Rerum,

Fisco per confiscationem bona occupante, instantia cum reo pendens expirat. ibid. Et quid de secunda instantia sentiendum, remissivè. ibid. Fiscus sacres nunquam instituitur, sed Princeps. ibid. Fisci patronus recusatione à causæ protectione omninò remouetur, p. 160. n. 10. Causæ autem recusationis probari debent. p. 161. n. 16 Fisci patronum recusans an incurrat penam lege regia stabilitam adversus non probantem causas recusationis Senatorum. p. 162. n. 37. & seqq. De Fisci patronorum dignitate, remissivè. ibid. num. 37. Fisci patroni recusatio difficilìus admitti debet, quam iudicis superioris. p. 169. n. 2. & seq. Fisci patronus quando possit ad litis expensas damnari. p. 165. n. 2 Fiscus an valeat expensas litis, quas exsolvit, à superato repetere. ibid. Fiscus num valeat pecuniam posteriori creditori solutam etiam ex causa onerosa, ac bona fide consumptam, revocare, ac exigere. p. 178. n. 1. 2. & 3. Quid si non ipse Fiscalis debitor, sed alius pro eo solvat posteriori creditori. ibid. & seq. n. 4 Quid si debitor rem in solutum dederit posteriori creditori, qui eam alienavit, ipsaque penes tertium possessorem perit. ibid. n. 5 Fiscus, ac ceteri privilegiati avocant pecuniam etiam anteriori creditori solutam, cum ex privilegio in concursu illi præferri deberent. p. 179. n. 7 Fisci, ac ceterorum privilegium quoad pecuniæ avocationem restringitur. ibid. n. 8 Fœmina. Fœmina virgo quæ nunquam nupsit, an gaudeat privilegiis unicæ, C. quand. imper. int. pupil. & vid. p. 190. n. 37. & seq. Fortunata Insule. Fortunatarum insularum, vulgò Canarias, de bellatio. p. 13. n. 85. & seq. Forum. Forum cuique patria est. p. 44 n. 5 Forum si quis sortiatur ratione contractus, ibi repertus etiam ex causa necessaria, poterit conveniri: non sic in foro originis. p. 46. n. 17 Forum duplex qui habet, in quolibet potest conveniri, quoties iure communi utrumque sortitur: at si ex privilegio, ubi ipse maluerit, respondebit agenti. p. 57. n. 37 Forum defuncti, non hæredis sequi tenetur agens, jacente hæreditate. p. 61. n. 22 Forum sortitur quisque in loco contractus. p. 72. n. 21. An absens ibi conveniri possit. ibid. & seq. Forum sortitur contrahens, ubi se soluturum, promittit, & utrum hoc casu subiciatur etiam foro contractus. p. 73. n. 29, & p. 74. n. 39. & seq. In Foro destinatæ solutionis absens non convenitur, nisi proprio domicilio renunciet. p. 74. & seq. n. 30 In Foro contractus, aut destinatæ solutionis absens poterit conveniri, si proprio renuntiaverit, licet non se submittat loci solutionis vel contractus iudicibus. p. 73. n. 31. In illis locis repertus etiam ex causa necessaria respondere cogitur, nec habet jus revocandi domum, etsi foro suo renuntiaverit. ibid.

In Foro contractus non convenitur absens, quamvis promiserit, se ibi responsurum. ibid. n. 37 Quid de loco destinatæ solutionis. ibid. n. 38. & p. 75. n. 49 Forum sortitur reus ubi deliquit, quod omnium potissimum. p. 77. n. 14 Forum ex delicto duplex reus aliquando sortitur, & iudex qui prævenit, alium excludit. p. 78. n. 15 Forum ex quasi delicto reus sortitur. ibid. n. 16 Forum loci delicti quoad forum animæ nemo sortitur. ibid. n. 18 Quoad Forum inspicitur tempus delicti, non inchoati iudicii. p. 189. n. 33 Fraus. Propter Fraudis suspicionem nemini jus suum auferendum. p. 41. n. 34 Fraus non præsumitur. ibid. & p. 192. num. 5. & p. 86. n. 24. Fraus later in animo agentis, idè solum per conjecturas, vel confessionem ipsius probari potest. p. 193. n. 15. Fraus quando præsumatur in suscipiente Ordines post delictum. ibid. n. 16 Froyla Rex. Froyla I. Gothorum Rex nepotem propria sobole posthabita Regni successorem designavit. p. 8. n. 46 Froyla II. Gothorum Rex vi potius quam iure regnum suscepit. p. 9. n. 57 Sub eo Castellani à Legionensium Regum obedientia se penitus subtrahunt. ibid. Fundus. Si Fundum communem pro divisio unus ex dominis simpliciter legaverit, quicquid post testamentum illi accesserit, pro portione lucro legatarii cedet. p. 26. n. 12. Idem juris erit, si ita legetur, Lego fundum meum. ibid. n. 13 Fur. Fur an puniri possit in loco, ubi apprehenditur cum re, quam alibi furripuit. p. 81. n. 44 G. Garfias Rex. Garfias legionis Rex, brevi usurpata dignitate fruitur. p. 9. n. 55 Generale. Generali dispositione non continentur personæ egregiæ, singulares, & ordinis superioris. p. 288. n. 8 Gesaleycus. Gesaleycus Gothorum Rex Amalarico legitimo fratri præpositus. p. 4. n. 14 Gothi. Gothorum sedes unde in Italiam, ac Hispaniam descenderunt. p. 2. n. 2 Gothi à Stilicone Romanorum Duce devicti, ibid. & seq. n. 4 Quando Hispanias ingressi, & quamdiu eorum regnum constitit. p. 8. n. 42 Granata. Granatense Prætorium à Civitate regia translata. p. 14. n. 88 Gratia. Gratia Principis, vel alicujus inferioris non expirat, etsi concedens obeat antequam literæ concessionis expendantur. p. 106. n. 6. Idem est de sententia. ibid. Guber-

& Verborum.

Gubernator. Gubernator necessariò constituendus. p. 15. n. 49 Gubernator ut constituatur communitate populorum, natura suadet. p. 16. n. 97 Gubernator ineptus perinde est, ac si nullus existat. ibid. Gubernatorem sibi eligere quando liceat populis Principi subditis. p. 16. n. 105 Gundemarus Rex. Gundemarus Gothorum Rex, meritorum cumulo nixus thronum ascendit. p. 6. n. 27 H. Habitans. Habitans in oppido negotiationis, studii, alteriusve similis exercitii causa, nec potitur commodis commoditatis, nec oneribus publicis subicitur. p. 218. n. 14 Hæreditas, & Hæres. Hæreditas viventis vendi non potest. p. 86. num. 24 Hæredes in contractibus comprehensi censentur, quamquam eorum mentio nulla fiat. p. 232. & seq. num. 16. Hæres à defuncto realiter distinguitur, licet juris fictione quoad plures effectus una, eademque persona reputentur. p. 233. n. 20 Hæres, in quem transit conditionalis contractus, tenetur conditionem specificè adimplere. ibid. num. 26 Hæres an possit potestativam implere conditionem adjectam contractui cum antecessore celebrato? p. 232. n. 10 Utrum impleri possit conditio cum hærede illius, cum quo ex contractu debet impleri. p. 237. n. 59 Hæresis, & Hæreticus. De hæresi convictus non auditur appellans. p. 146. n. 29 Hæreticus ubicumque comprehensus iure puniatur. p. 83. n. 57 In Hæreticum plures iudices pro eodem crimine separatim procedere possunt. ibid. Hæreticus ubicumque puniatur, tamen in eo loco non deliquerit. ibid. Hæreticus, si petatur, remitti debet ad locum, ubi deliquit absque distinctione regnorum, aut Principum. ibid. Henrici Reges. Henricus I. Castellæ Rex cum primoribus cætanensis ludens casu occubuit. p. 11. n. 76 Henricus II. Hispaniæ Rex Cancellarias & Prætoria Regia instituit. p. 13. n. 83 Henricus III. Infirmus dictus, ibid. n. 85. Sub eo Cantabri Fortunatas insulas aggrediuntur. ibid. Henricus IV. Liberalis dictus, sub quo Majestas despectui & ludibrio habita. p. 14. n. 87 Hispania. Hispania quo tempore Romano Imperio omninò subiecta. p. 2. n. 1 Hispania Wandalis & aliis Barbaris occupatur. p. 2. n. 3 Hispania Imperatorem Alarico Gothorum Regi conceditur. p. 3. n. 5 Hispaniam ingreditur Rex Gothorum Athaulphus. ibid. n. 6 D. de Faria Covar, Ennel.

Hispania quanto tempore à Gothis occupata. p. 8. n. 42 Hispania ab Imperio judicialiter exempta. p. 10 n. 66 Homo. Homo præ cunctis animalibus appetit societatem. p. 15. n. 95 Homines etiam barbari superiores suos reverentur, illisque obediunt. ibid. Homo est animal sociale, politicum, ad civile consortium propensum. ibid. n. 96 Homo pluribus ad societatem invitatur. ibid. Inter Homines cognationem natura constituit. ibid. Homines ex communitate ducuntur naturaliter ad constituendum Principem, vel Magistratum, per quem Respublica gubernetur. p. 16 num. 97 Hospitale. Hospitalia apud nos habent casum Curia. p. 55 n. 15 Hypotheca. Hypotheca quid significet, & inter eam & pignus qualis sit distinctio. p. 93. n. 46 num. 28 Hypotheca generalis etiam tacita bona futura complectitur. p. 180. n. 20 Sub Hypotheca generali pecunia quoque continetur. ibid. I. Immunitas. Immunitas castro concessa extenditur ad augmentum. p. 25 n. 2 Imperator, & Imperium. Imperatores Romani lege regia soluti sunt legibus. p. 18. n. 116 Imperatoris electio à quo, quando, & quibus Principibus Germaniæ concessa. ibid. n. 123 Imperatorem deponere quis valeat. ibid. Imperatoris electionem potest Pontifex reprobare, & alium constituere. ibid. Imperio concessio in villa vel castro, an intelligatur iurisdicção simplex tacite concessa. p. 24 num. 167 Incola. Incola quis dicatur, ut communibus pascuis frui possit. p. 218. n. 10 Incola propriè quis sit. ibid. n. 12 India. Indiarum Occidentalium inventio. p. 13. n. 85 & seqq. Vide Fortunata Insule. Indignus. Indignus minori dignitate non admittitur ad majorem. p. 121. n. 17. & seqq. Infamia, & Infamias. Infamia quatuorplex, ac de effectibus infamiæ juris; remissivè. p. 113. n. 2 Infamia facti quid sit, & de differentiis inter hanc, ac infamiam juris, remissivè. p. 114. n. 3 Infamia Canonica quæ sit. ibid. n. 5 Infamia juris non solum impedit ad dignitates ingressum, sed etiam à quæsitis excludit. p. 115 & seq. n. 19. & 24. Infamia facti obtentis dignitatibus non privat. p. 117. n. 30 Infamiam K k